અજાએબાતે પરસ્તાંન

૨૦૬૨

બાહારીસ્તાંને ઇશ્ક.

નાટક દો બાબકા.

વાસ્તે ગીરોહે, વીકટોરીયા નાટકકે

તાલીફ કીયા

મુનશી માહમુદમીયાં મુતખલ્લુસ બ રૌનકને

ઔર

છાપકે ઇજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માલેકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

જેહાંગીર બેજનજી કરાંની ઔર કાવશજી પેસતનજી શગાફને

જબાને ઉર્દુ બ હુરૅ ગુજરાતી.

મુંબઇ,

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન સ્ટ્રીટ,

કાવશજી પેશતનજીને છાપા હુએ.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૮૪ ઇંગ્રેજી.

કીમત છે આને.

૨૦૫૨

અજાએબાતે પરસ્તાંન

ઊર્ફે

બાહારીસ્તાંને ઇશ્ક.

નાટક દો બાબકા.

વાસ્તે ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે,

તાલીફ કીયા

મુનશી માહમુદમીયાં મુતખલ્લુસ બ રૌનકને

ઔર

છાપકે ઇજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માલેકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

જેહાંગીર બેજનજી કરાંની ઔર કાવશજી પેસતનજી શરાફને.

જબાને ઉર્દુ બ હર્ફે ગુજરાતી.

મુમ્બઈ,

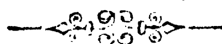
અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન સ્ટ્રીટ,

કાવશજી પેશતનજીને છાપા હુએ.

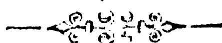
ઈ૦ સ૦ ૧૮૮૪ ઇંગ્રેજી.

રઊફર નફૂતએ નાટક.

સમરવર......................બાહરસ્તાંનકા બાદશાહ, ગુલબદનકા પીદર.
વાલીએ કશમીર..............કશમીરકા શાહ, ગુલબદનકા જુઠા આશક.
શાહેમે આલમ................શાહે ઈરાંન, ગુલબદનકા જુઠા આશક.
શમશાદ......................બાગે ઈરમકા શાહજાદા, આશકે ગુલબદન, મઆશુકે સુનુબર.
મુલ્લાં.........................ગુલબદનકા ઊસ્તાદ, શાએરીકા આશક.
શાએરે શાએરાં..............એક બેવકુફ શાએર, જાહેલીકા આશક.
જંગલીશાહ....................એક લુટેરા, ગુલબદનકા જુઠા આશક.
સમનરૂ........................સુનુબરકી બડી બહેન.
સુનુબર........................પરસ્તાંનકી પરી—શમશાદકી આશક.
ગુલબદન......................બાહરસ્તાંનકી શાહજાદી, સમરવરકી બેટી, શમશાદકી મઆશુક.
જાહેલી.........................એક બીન વારીસ ઔરત, શાએરે શાએરાંકી મઆશુક.
શાએરી........................એક બીન વારીસ ઔરત, મુલ્લાંકી મઆશુક.

પરીયેં—દેવ—દરબારી—વગએરાં.

મુકામ

પરસ્તાંન—ઈરમ—બાહારીસ્તાંન.

યે નાટક સને ૧૮૪૭ કે બાસવેં કાએદેકે ઔર સને ૧૮૬૭ કે પચ્ચીસવેં કાએદેકે મુતાબીક દાખીલ રજીસ્ટર હુવા હએ ઔર ઈસકે તમામ હુકુક ગારોહે વીકટોરીયા નાટકકે માલેકોને અપને કબજેમેં રખ્ખે હએં. મુસમ્મા દાદાભાઈ રતનજી ઠુંઠી, ખુરશેદજી મેહેરવાનજી બાલીવાલા, ધનજીભાઈ ખુરશેદજી ધડયાલી, ડોસાભાઈ ફરીદુનજી મુગલ. બે ઈજાજત માલેકાંને મજકુરકે ઈસ કીસ્સેકા કોઈભી હીસ્સા કીસીનેં કરકે દીખલાના નહીં, ઔર ઈસ કીતાબકો છાપકર મુશતહર કરનેકા તમામ હુકુક જેહાંગીર બેજનજી કરાની ઔર કાઊસજી પેશતનજી શરાફને માલેકાંને મૈસુફસે ખરીદ લીયે હએં, ઈસ લીયે ઈનકી ઈજાજતકે સીવા કીસીનેં છાપના નહીં.

અજાએબાતે પરસ્તાંન

ઊર્ફે

બાહારીસ્તાંને ઇશ્ક.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

પરસ્તાંન.

[સુનુબર પરીકા અફસોસ કરના શાહજાદે શમશાદકે લીયે.]

કલ્યાંન—ગઝલ.—તમાંમ આલમકે ગુલીસ્તાંમે.—તર્જ.

સુનુબર—

બાગો અએ દીલ મનચે ચારા સાજન, નહીં તુ ઊસકો કુબુલ હોગા,
ચે તોર ઊમ્મીદે તો બરઆરમ, વાં હર્ફે મતલબ કુજુલ હોગા.
બાગો.

ઓ મન તોરે હટસે લાજ મોરી, ગઈ હએ સબને લગાઇ ચોરી,
કે હસ્ત યારે તો ઇબ્ને આદમ, ન્હો કૈસા મુઝકો હુસુલ હોગા?
બાગો.

જુહે જમાલે ઓ નુરે વાહીદ, કુઇન સજીદના એલૈહે નરજીદ,
હએ રૂપવનતા હમારો પીતમ, ન વસ્લ હમકો વુસુલ હોગા.
બાગો.

મરા મી ગોયન્દ હમા પરીજાદ, કયું આદમીકો તુ કરતી હએ યાદ?
અગર ન કાગાકે હન્સા તુ નમ જહાંમે હસવા મલુલ હોગા.
બાગો.

[કઇ પરીયોંકા મઅ સમનરૂકે આના,
ઓર સુનુબર પર ઇશ્કે આદમજાદ
કે સબબ લઆનતો મલામત કરના.]

જીલા—કલ્યાંન—ગજલ.—બીખરે ચેહેરે પ જો જો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—જલ્દ હોજા અએ સુનુબર તુ પરસ્તાંનસે દુર,
હોવેગા વર્ના તેરા જીસ્મ તેરી જાનસે દુર.—જલ્દ.
આદમીજાદસે માલ કર તુ હુવી હએ નાપાક,
પાક હોના હએ તો હો જલ્દ તુ ઇનસાંનને દુર.—જલ્દ.
તુને પરીયોંકો પરસ્તાંકિ લગાયા હએ અએબ,
કાંમ ય્હે તુને કીયા હાએ! તેરી શાંનસે દુર.—જલ્દ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી—ગજલ.—બ મેહેરે ખાલીક.—તર્જ.

સુનુબર—

* ઇલાહી કીસ બેગુનાહકો મારા સમઝકે કાતીલને કુસ્તની હએ,
કે આજ કુચેમેં ઊસકે શોરે બે અએપે જમગાન કતલ તની હએ.
ઇલાહી.
ગમે જુદાઇમે ઊસકે જાલીમ, કહું મએં કયા મુઝપે કયા બની હએ,
જીગર ગુદાજી હએ, સીના કાવી હએ, દીલખરાશી હએ, જાં કની હએ.
ઇલાહી.
બશર જો ઇસ તીરાખાકદાંમે પડા ય્હે ઊસકી કુરાતની હએ,
વગરના કન્દીલે અર્શમેભી ઊસીકે જુલવેકી રોશની હએ.
ઇલાહી.
ખદંગે મીઝગાંસે જૌકુ ઊસકે દીલ અપના સીના સીપર હએ જબસે,
મીસાલે આઇના સખ્ત જાનીસે, સીના દીવારે આહની હએ.
ઇલાહી.

ઝીન્ઝોટી—ગજલ.—દારે ફનાસે દીલકો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—

* અન્વલહીસે બશરકો હએ રગબત ખીલાફસે,
બેતાબા કાંમ મુંહકા શીકમમેભી નાફસે.—અન્વલહીસે.
ગરદીશ હએ ઊસકી ચશ્મકી કયું તેરે દીલકે ગર્દ,
કાફીરકો કાંમ કાઅબેકે કયા હએ તવાફસે?—અન્વલહીસે.
બડતી હએ ગાહ નસીબસે ગાહે ફલકસે તુ,
પુરફતકી રાત કમ નહીં રોજે મુસાફમે.—અન્વલહીસે.

---

* ય્હે નીશાંનકી ગજલે હજરત મહમ્મદ ઇબ્રાહીમ સાહેબ "જૌક" તુતીએ હીન્દુસ્તાનકી જાનના.]

જીલા—ગઝલ.—કયા જરીસી બાતમે.—તર્જ.

સુનુબર—

* મૌતહીસે કુચ્છ ઈલાજે દર્દે ફુરકત હો તો હો,
ગુસ્લે મૈયત હએ હમારા, ગુસ્લે સેહત હો તો હો.—મૌતહીસે.
ગીર પડે હએ આગમે પરવાંનેસા કીસ્મે જઈફ,
આદમીસે કયા ન હો, લેકીન મોહબ્બત હો તો હો.—મૌતહીસે.
આદમીયતસે હએ બાલા આદમીકા મરતબા,
પસ્ત હીમ્મત વ્હે નહીં હો, પસ્ત કાંમત હો તો હો.—મૌતહીસે.
હો તો હો આબાદ કયું કર વ્હે ખરાબ આબાદ દીલ,
ઈશ્કે ગારત ગર અગર દુન્યાંસે ગારત હો તો હો.—મૌતહીસે.

મુસદદસ.

સમનરૂ—તેરા ઈશ્ક કેસા હએ વ્હે નાબકાર,
કે માઅશુક તેરા હએ જો ગુનેહગાર,
ઊસે કુએદ કરકે કીયા તુને ખ્વાર,
નએ રન્જ સહેતા હએ નીત દીલ ફીગાર,
અરી બુલ હવસ કેસી આશીક હએ તુ!
અએ મુજીએ માહબુબ ફાસીક હએ તુ.
સુનુબર—અગર ઊસકો અપના પસન્દ હએ રકીબ,
તો ઊસકો બના દેંગે ઊસકા હબીબ.
મરીજ હો ગયા જીસકા અપના તબીબ,
વ્હો રશ્કે મસીહાકે હો કર નકીબ.
મીલા દેંગે હમ ઊસકે દીલદારસે,
ન હરગીજ કરેં રશ્ક અગયારસે.

[સુનુબરકા આદમજાદ પર નફરત દીખાંના,
સબ પરીયોંકા ખુશ હો જાંના.]

જીલા—ઝીન્ઝોટી.—પાયા પાયા ફતાહ શએતાન હો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—

જહે જહે સુનુબર જાનકી, જહે જહે ફીદાએ ઇનસાંન.—જહે.
આશક વ્હો જો યારકો રખ્ખે, રાજી હમેશાં માનકી.—જહે.

[સબ પરીયોંકા સુનુબરકો શાબાશી દેના.]

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

ફ઼ીલ્ઝા.

[સુનુબરકે હુકમસે કૈદ કીયે હુવે શમશાદકા અપની મઅશુક ગુલબદનકે લીયે બેક઼રારી કરતે દીખલાઇ દેના.]

માંડ—ગ઼ઝલ—આંખોંને તેરે મોહેની—તર્જ.

શમશાદ—બુલ બુલ અએ બાગ઼બાંન રહેગા ફીદાએ ગુલ,
બાઇસ કે ઊસકે દીલમેં ભરી હએ હવાએ ગુલ.—બુલબુલ.
સૈયાદ હુંગા જાગકે મએં હમ ક઼ફ઼સ નહીં.
પૈદા ખુદાને મુઝકો કીયા હએ બરાએ ગુલ.—બુલબુલ.
મએં ચાહું કૈસા જબ્રસે તુઝકો સુનુબર અબ,
રોજ઼ે અઝલસે દીલમે હએ મેરે વીલાએ ગુલ.—બુલબુલ.

[આના સુનુબરકા, ઔર શમશાદકો અપની મોહ઼બ્બત ફેર દોબારા જીતાના.]

જીલા—ગ઼ઝલ—માઅમુર હું શોખીસે.—તર્જ.

સુનુબર—ઉલફ઼ત કે ઊઠાએંગે હમ આઝાર કહાં તક?
ફુરક઼ત કે સહે સદમેં દીલેઝાર કહાં તક?—ઉલફ઼તકે.
હું જાન બલબ જલ્દ ખબર લે મેરી જાલીમ,
કરતા રહેગા મુઝસે તુ ઇનકાર કહાં તક?—ઉલફ઼તકે.
કાંટેકી રવીશ સુખ ગઇ ઓ ગુલેરાઅના,
તુ હોગા ગલેકા ન મેરે હાર કહાં તક?—ઉલફ઼તકે.

કૌંસીયા—ગ઼ઝલ—તુઝકો ગ઼ઐરાંસે ન મીલનાં—તર્જ.

શમશાદ—
હું તેરે બસમે મએં ક઼ાતીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ,
મુઝકો અબ કહેનેસે હ઼ાસીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.
લે ચુકી હએ દીલ હમારા ગુલબદન, હમ દે ચુકે,
તુઝસે અબ હોંગે ન વાસીલ, જોતુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.
આંખોંકે રસ્તેસે દીલ આતા નહીં તુઝ પર મેરા,
ચીર કર સીના એ ક઼ાતીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.

મજકુર.—તર્જ.

સુનુબર—
તુમસેભી હોગા ન્હો અચ્છા જો તુમ્હે મરગુબ હએ,
ગો રકીબ અપના હએ લેકીન યારસેભી ખુબ હએ.—તુમસેભી.
ગ્રએબાના કહું ન ઊસકે હમ હો મુસ્તાકે જમાલ,
અપના તુ માહબુબ હએ તો તેરા ન્હો માહબુબ હએ.—તુમસેભી.
ચલ મીલા દેતી હું તેરી ગુલબદનસે મએં તુઝે,
બસ રજા તેરી મુઝે મન્જુર ખુશ અસલુબ હએ.—તુમસેભી.

આસાવરી—ઠુંમરી—નાહીરી મોહે નાહીં તુ.—તર્જ.

શમશાદ—કયા દીલ હએ તેરા આફરીં ! આફરીં !
નહીં તુઝસા આલમમે હોગા કહીં—કયા.
ખુદ હસરત સહે, દે રકીબોંકો દાદ,
ગંવારા હરએક કો ય્હે હોતા નહીં.—કયા.

[સુનુબરકા શમશાદકો કએદસે રેહા કરના, કઇ પરીયોંકા આન કર સુનુબરકે લીયે તાહસીનો આફરીનકા દમ ભરના.]

જીલા—ઠુંમરી—પીનો પીની પ્રેમાનન્દ પ્યાલો.—તર્જ.

પરીયેં—હુવી અસ્પે હવસ પર અસવાર,
અએ સુનુબર હએ તુ ખુશઅતવાર.—હુવી.
ફખ્ર હએ તુઝસે હમ પરીયોંકો,
તુઝસે પરસ્તાં હએ ગુલજાર.—હુવી.

[સબકા જાનાં]

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

મહલ.

[આના ગુલબદનકા સમજે કરતે હુવે.]

કલ્યાન—ગ઼જલ—રસ્તેમે ફખ્રકે જો હો.—તર્જ.

ગુલબદન—† આઇ બહાર બાગ હએ ફુલા ફલા હુવા,
સાકી કહાં હએ આબ્રે કરમ ઉસકા કયા હુવા.—આઇ.

---

† ય્હે ગ઼જલ ફતેહ મોહમદ તાઇબકી હએ.

હએ કુહેરકા ર્‌હે ઠાટ, કીયામતકા બન્દોબસ્ત,
ગેસુ ખુલે હએં, બન્દે કુબા હએ બંધા હુવા.—આઇ.
યું તો ખીલાએ ગુન્ચે હજારો નસીમ ને,
એક દીલ મેરાહી થાકે ન ઉસ્સેભી વા હુવા.—આઇ.
હમ બાંકપન દીખાતે યું ફીરતે હએં આજ કલ,
હએ નીમચા ચડા હુવા, તેગા ખીંચા હુવા.—આઇ.

[આના મુલ્લાંકા ઔર આદાબ બજાંના.]

મજકુર તર્જ.

મુલ્લાં—દરબાર ચલીયે આએ હએં શાહોંકે એલચી,
શાહજાદા ઉન્પે ભેજો નીગાહોંકે એલચી.—દરબાર.
અએ રશ્કે યુસુફ ઉનકો દે તુ ચલકે આબરૂ,
ચાહતસે આએ હએં ર્‌હાં ચાહોંકે એલચી.—દરબાર.
દુન્યાંકે બાદશાહ મરે તેરે જમાલપર,
લે ઇશ્કુ ઉનકા આએ હએં આહોંકે એલચી.—દરબાર.

દેસ—ગઝલ—ચાહે સૈયાં માર ડાલો.—તર્જ.

ગુલબદન—કયા બલા હએ ઇશ્ક ર્‌હે જાને નહીં અપની બલા,
ઇસ બલામે ન પડે યા રબ કહીં અપની બલા.—કયા.
અપને આશક આપ હએં હમ, ખુબોંસે મતલબ નહીં,
જાનતે હએં હમ જમાનેકે હસીં અપની બલા.—કયા.
ખતો લબ મેં ગો મસીહા ખીજ્રકા એજાજ હએ,
પર હસીંનો પર નહીં લાએ યકીં અપની બલા.—કયા.

ઝીન્ઝોટી—ઠુમરી—મોરી રાધાને બન્સી ચુરાઇ.—તર્જ.

મુલ્લાં—બાત ર્‌હે હએ જો તુમકો ગવારા,
તો કહો શાહાસે હાલ સારા.—બાત.
ચાનીઓ તુર્કી ઇરાંનો અફગાન,
સબ હએ ફીદા માહપારા.—બાત.
જાતા હું મએં આના દરબારમે તુ,
મુજરા લે અબ તો હમારા.—બાત.

[જાના મુલ્લાંકા.]

કલ્યાંન—ગઝલ—તુમ સલામત રહો.—તર્જ.

ગુલબદન—

કએસ લએલીકો કરે શીરીંકો ફરહાદ પસન્દ,
હમકો આતે નહીં ઇસ તરહકે જલ્લાદ પસન્દ.—કએસ.
કયા હએ હએવાં જો કરે નાલાંઓ ફરીયાદ પસન્દ,
ગુલ હો બુલબુલકીકો ઔર કુમરીકો શમશાદ પસન્દ.—કએસ.
વ્હો સુલએમાં થે જીન્હે આએ પરીજાદ પસન્દ,
તખ્તે દીલ હમ ન કભી રખ્ખેગે બરબાદ પસન્દ.—કએસ.
હોવે આશક ન તો માઅશુક કીસીકે હમ હોં?
હમકો આતા હએ ફકત મજહબે આજાદ પસન્દ.—કએસ.

[સુનુબરો શમશાદકા આંના, ગુલબદનકા
શમશાદકો દેખ કર હએરાંન હોના.]

મજકુર તર્જ.

સુનુબર—ન કીસે આવે ભલા ઐસા તો દીલદાર પસન્દ,
હજરતે મુસાકોભી થા પેહી દીદાર પસન્દ.—ન કીસે.
શાહજાદાતો ઇરમકા હએ ય શમશાદ હએ નામ,
ગુલબદન કયું ન કરે વ્હે ગુલે ગુલજાર પસન્દ.—ન કીસે.
ઇશ્ક હએ ખાસ અએ નાદાન સીફાતે જાતી,
વ્હો તો કાફીર હએ કરે ઇસકા જો ઇનકાર પસન્દ.—ન કીસે.

[ગુલબદનકા શમશાદકો દેખ કર ફરેફતા હોના.]

બરહુન્સ—ગઝલ—ચમનને કુચએ જાનાંસે સદા આતી હએ-તર્જ.

ગુલબદન—

કયા પરીજાદ વ્હે ઇનસાન હએ સુબહાન અલ્લાહ!
કયા અદા ઇસકી હએ કયા શાન હએ સુબહાન અલ્લાહ!—કયા.
હુરકા બચ્ચા હએ વ્હે યાકે હએ ફરજન્દે પરી,
ખુદકા યા કોઈ ગીલમાન હએ સુબહાન અલ્લાહ!—કયા.

મજકુર તર્જ.

સુનુબર—

દીલ ફરેબ ઐસા વ્હે દીલદાર હએ અલ્લાહ અલ્લાહ!
જીસને દેખા વ્હો તલબગાર હએ અલ્લાહ ? અલ્લાહ!—દીલ.
તેરે ઇનકારસે આજુર્દા હએ શાહે ખુબાં,
ગમજકી ખીંચે કયા તલવાર હએ અલ્લાહ અલ્લાહ!—દીલ.

ભએરવી—ગઝલ—લબસે લબ ઓ લાલાર—તર્જ.

ગુલબદન—

§ અલ્લાહ અલ્લાહ ગમેજ ઇસ કાતીલકા મુઝ નખચીર પર,
બાડકા ડોરા શીકન હએ અબરૂએ શમશીર પર.—અલ્લાહ.
જો તસવ્વર જેહનમેં ગુજરાથા બાતીલ હો ગયા,
રોના આતા હએ મેરી તકદીરકો તદબીર પર.—અલ્લાહ.
બાહરે આશક બન ગયા શીરીંન એસામાં વ્હે બુત,
બનતગાનીકા સુખન હએ હુસ્નકી તનવીર પર.—અલ્લાહ.
ખતે રૂખકી યાર પર તોહમત જવાનીમે લગી,
હાશીયા ચડને લગા કુરઆનકી તફસીર પર.—અલ્લાહ.
કીસ કદર માહેર હએં અપને યારસે ગુસ્તાખ હમ,
ઉજ્રપર હએ ઉજ્ર ઔર તકસીર હએ તકસીર પર.—અલ્લાહ.

ઝીન્ઝોટી—ગઝલ—કીસીકા દર્દ દીલ જાલીમ—તર્જ.

શમશાદ—

‡ મએં તુઝસે કહે નહીં સકતા સુખન એએ યાર નાજુક હએ,
ન બાંધ ઇસ દીલકો અપની જુલ્ફસે વ્હે તાર નાજુક હએ.—મએં.
કરૂં મએં હાલ કીસ કીસ તરેહ જાહીર, સંખ્ત મુશ્કીલ હએ,
કે દીલસેભી જીયાદા ખાતીરે દીલદાર નાજુક હએ.—મએં.
અદા કર ઇસ ચમનમે નાલાતક આહીસ્તા અએ બુલબુલ,
નેહાયત પરદએ ગોશે ગુલે ગુલજાર નાજુક હએ.—મએં.
મુઝે મત હાથસે દે ભુલકર મેરી મોહબ્બત પર,
સમઝ નાદાંકે તારે દોસ્તી બીસીયાર નાજુક હએ.—મએં.

આસાવરી—ગઝલ—ખુદીકી પરસ્તીશ—તર્જ.

ગુલબદન—ન હો ઇશ્ક તુમકો ગંવારા હમારા,
તો દીલ ફેર દો એએ દીલઆરા હમારા.—ન હો.
મોહબ્બતકે માઆને હએ વ્હે દીલ રહે એક,
હમારા તુમ્હારા, તુમ્હારા હમારા.—ન હો.
વ્હે જો દોર હએ અપના, અપના ન હોતો,
પરાયા હો કેસા પ્યારા હમારા?—ન હો.
બડે દીલમે મેરે તુ આયા પ કબ હો,
તેરે છોટે દીલમે ગુજારા હમારા?—ન હો.

---

§ શાએરે લખનવી જનાબ "માહેર" સાહેબ. ‡ બા આલમ.

બરહુન્સ—ગઝલ.—ગર હમને દીલ સનમકો દીયા.—તર્જ.

શમશાદ—

તસલીમ લે હમારી હમ અએ દીલરૂબા ચલે,
કદમો પ નકદે દીલ તેરે કરકે ફીદા ચલે.—તસલીમ.
જી ભરકે સએર કૈસી હો ગુલજારે દહેરકી?
મીસ્લે સબા હમ આએ થે મીસ્લે સબા ચલે.—તસલીમ.

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—

આતેહી જાતે હો અજી કયા આએ કયા ચલે?
તસકીન દેને આએ તો ઔર જી દુખા ચલે.—આતેહી.
હમદમ ન જાને દું મએં તુઝે રોઝે હશ્ર તક,
દસ્તે કજા પ કબ્જા જો કુછભી મેરા ચલે.—આતેહી.

મજકુર તર્જ.

સુનુબર—

બુતખાનેસે નીકલ અરે ઘરમે ખુદાકે ચલ,
કાફીર તુ બુત પરસ્તીસે દીલકો ઊઠાકે ચલ.—બુતખાનેસે.
જબતકકે તેરે યારકી કામીલ કશીશ ન હો,
તબતક ગલાસે ઊસકી તુ મુહકો ફીરાકે ચલ.—બુતખાનેસે.

[ગુલબદનકા ઈમ્તેહાન લેનેકે લીયે સુનુબરકા લે જાનાં શમશાદકો મુસફ્ફર કરકે ઔર મુતહૈયુર હોનાં ગુલબદનકા.]

જીલા-ઝીન્ઝોટી—ગઝલ.—કયા રંગ બીગડને લગા.—તર્જ.

ગુલબદન—

* કયા આએ તુમ જો આએ ઘડી દો ઘડીકે બાઅદ,
સીનેમે હોગી સાંસ અડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
કયા રોકા અપને ગીરીયાકો હમને કે લગ ગઈ,
ફેર વોહી આંસુઓંકી ઝડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
અલ્લાહરે! જોઅફ સીનેસે હર આહે બે અસર,
લબતક જો પહોંચીભી તો ચડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
પરવાના ગીર્દ શમ્અકે શબ દો ઘડી રહા,
ફેર દેખો ઊસકી ખાક પડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
કયા જાને દો ઘડી વોહ રહા જોફ કીસ તરહા,
ફેર તો ન ઠએરે પાવ ઘડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.

[જાનાં ગુલબદનકા બેકરારી કરતે હુવે.]

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

દરબાર.

[સબકા મીલ કર સમરવર બાદશાહકી
આમદ ગાંના.]

બરવા—ગઝલ.—કીસ તરહ બાવર કરે.—તર્જ.

સબ—શાહ સમરવર આએ શાખે બાગકી સરખમ કરે,
સર્વ કદ તાઅઝીમ ઉનકી કયું ન ઊઠ કર હમ કરે.—શાહ.
એક જમાંના હએ નેહાલ ઉનકી નસીમે અદલસે,
નખલે તર સુખે શજરકો આંસુઓંસે નમ કરે.—શાહ.

[આનાં સમરવરકા ગુલબદનકો હમરાહ લે
કર ઔર તખ્તપર જુલુસ ફરમાનાં.]

જીલા ઠુમરી—મએંતો દેસબ દેસવા ઢુંઢ ફીરી—તર્જ.

ગુલબદન—

જાને સરજનકો બીસરાએ દીયો, કીત હએ વ્હો સરજનહાર મોરા.
જાને.
એક નજર દીખલાએ ઝલક, નએન ઢાંપ ગયો હએ યાર મોરા.
જાને.
સુધ ખોએ ગયો હએ,દીખા નએનાં, નએન નીન્દ રહી નતો અંગ ચએના
મએંતો રોએ રહી હું દીન રએંના,નાહીં આંસુકા તુટત હએ તાર મોરા.
જાને.

મઝકુર તર્જ.

સમરવર—

કાહે તલપ તલપ ઘબરાવત હએ,મોરે તનકે સુખ,મોરે મનકે સુખ.—કાહે.
સોહાવની કન્યા, અબતો બહો, સબ જગ જનકે રાજનકે સુખ.—કાહે.
સીન્ધ રાજકે આએ હલકારે, કશમીર પતીકે પલકારે
તોરે દરસ સરસકે ઝલકારે, વ્હો માંગત હએ નએનનકે સુખ.—કાહે.

[મુદ્દનાંકા કશમીરકે રાજાકી આમદ ગાનાં.]

જીલા મસનવી—ખુદા રાજાજીકો રખે શાદ કામ—તર્જ.

મુલ્લા—

બડે ઇસ્સે ઇકબાલ મહારાજકે, યેહે વાલી હએં કશમીરકે રાજકે,
તલબગાર શાહજાદીકે હો કર આએ, અબ આગે ઇરાદે જો સરતાજકે.
બડે.

[વાલીએ કશમીરકા આંના ઔર શર્તે
આદાબ બજાનાં.]

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—

જરા સચ કહો મેરે સરકી કસમ—મેરે ઇશ્કકા ભરતે હએ આપ દમ!
સુડલાંસેભી કયા હએ કશમીર ઉજાડ—જો આએ યહાં મુઝપે કરકે કરમ.
ચચાજી કોઇ ઔરકો ઢુંડ લો—ભતીજી તુમારી કહાતી હએ હમ.

મજકુર તર્જ.

સમરવર—બસ અબ તુ અએ બેટી જીયાદા ન બક,
કોઇ એસે શાહકોભી દેતા હએ જક.—બસ.
અએ બાઈ મુઝે આપ કીજે માઆફ,
બકા ઇસને બેહુદા નહીં ઇસમે શક.—બસ.

કવ્વાલી—ગઝલ—મુર્ગે દીલ મત રો.—તર્જ

વાલીએ કશમીર—

ઉસ શકર લબકી ભલા ખાએ ન કયું કર ગાલીયાં,
ઇસ[illegible] મીઠી જીસકી જીું કન્દે મુકરરર ગાલીયાં.—ઉસ.
[illegible]ાંકી તાઅરીફભી દીલસે ભુલા દી એક લખ્ત,
એસી પ્યારી પ્યારી હએ તેરી અએ દીલબર ગાલીયાં.—ઉસ.
એક ગાલી દુસરીકી રખતી હએ કયું મુન્તજીર?
અએ પરીપએકર લબાલબ મુંહમે તુ ભર ગાલીયાં.—ઉસ.
દરદ તેરી ગાલીયાં સબ હએ હમારા દીલ વસીઅ,
તંગ આઇ તેરે છોટે મુહંકી અન્દર ગાલીયાં.—ઉસ.

જીલા-ગાડા—ગઝલ.—અરે મોહે છાંડ તુ કહાંઘરે.—તર્જ.

ગુલબદન—

જો મસલ હએ માન યા મત માન હએં મહેમાન હમ.
ઠોકરોંસે લાએ હજરતકા બજા ફરમાન હમ.—જો.
બારે નાઝ અપના હએ બાગી દપ મરેંગે બોઝસે,
અએ ખમીદા કદ ન સમઝે કયું તુમ્હે નાદાન હમ ?—જો.
ઘાંસસી દાડી હએ મુંહપર તીસપર હએ ચરનેકા શૌક,
અએ જનાબેઆલી તુમકો સમઝેપે ઇનસાંન હમ.—જો.
જાઓ યાંહાંસે સીધે સીધે અએ ખમીદા કદ શીતાબ,
થુક દેંગે વર્ના મુંહપર આપકે ઇસ આંન હમ.—જો.

મઝકુર તર્જ.

વાલીએ કશમીર—

હમ વસીએ જઈફ મીલને આએ કયું કમ જઈફસે,
દોનુ મુંહ માલતે હએ જો મીલતા હએ જઈફ હમ જઈફસે.—હમ.
હુસ્નકે દો કતરોંસે જીનકા કે છલકે જઈફ દીલ,
ઇશ્ક કબ મઝરૂફ હોગા એસે બરહમ જઈફસે.—હમ.
માદદા હએવાનકા હએવાંસે હોતા હએં રૂજુઅ,
આદમીકે બચ્ચે સબ મીલતે હએ આદમ જઈફસે.—હમ.
અએ સમરવર શાહા હમ જાતે હએં લો તસલીમ તુમ,
જક ઊઠાઓગે મગર યેહે દુખ્તરે કમ જઈફસે.—હમ.

[જાનાં વાલીએ કશમીરકા પેચોતાબ ખાતે હુવે,
મુલ્લાંકા શાહે ઇરાનકી આમદ શાનાં.]

પાહાડી ઝીન્ઝોટી—ખુશીસે કાટ લે દીલદાર.—

મુલ્લાં—અલમદારે ઓશુદ બરજીસો કએવાં,
કે આમદ સાહેબે આલમ જે ઇરાં.—અલમદારે.

બરાએ ઊ સઝાવારસ્ત તાઅઝીમ,
કે તાઅઝીમશ કુનન્દ શાહાને દૌરાં.—અલમદારે.

[સાહેબે આલમકા આંના, ઔર તાઆ-
ઝીમ બજા લાના.]

જીલા બરહુન્સ—ગઝલ—ગારમે ગમકે તુ આશેર.—તર્જ.

સાહેબે આલમ

|| મુએસર કરદમ સુરીદ અમ્મા ખ્યાલત દર સરસ્ત,
અખગરે પીનહાં તહે ઈં તોદએ ખાકસ તરસ્ત.—મુએસર.

ગર મોહબ્બત દરમીયાં આમદ તકલ્લુફ ગો મબાશ,
શીરે માદર દર હલાવત બેનીયાજ અજ શકકરસ્ત.—મુએસર

અજ ખદંગગત મુરગે દીલ પહેલુ તબરકશ મીજનંદ,
કજદરૂં યક દસ્તા પએકાં વજબીરૂં મુસ્તે પરસ્ત.—મુએસર.

બરતા શુદ હરચન્દ દુર યક બાહરે માઅની હાતોરા,
માઅનીએ મરદુમ હબાબો માઅનીએ મન ગૌહરસ્ત.—મુએસર.

બાતો શીરીંરા નસનજદ કોહકન દર દીલબરી,
દર તરાજુ ગર્ચે યકસુ સંગ યકસુ ગોહરસ્ત.—મુએસર

ભએરવી—ઠુંમરી—રાજ પુત લાવે રસીયા.—તર્જ.

ગુલબદન—

મોહબ્બતકા ન્હેભી ભલા કોઇ સીન હએ,
જુદાઇકી રાતેં હએ મરનેકા દીન હએ.—મોહબ્બતકા.
બ ઈં રીશો રીશ મુઝસે આએ બ્યાહાને,
હયાભી તુમ્હારી કોઇ શર્મભી ન હએ,
અએ અબ્બા ન્હે મુઝસી પરીપર હએં આશક,
ખમીસ ઇનસે નાદીમ,ખજીલ ઇનસે જીન હએ,
કીયાસ આપકાહી બસ અબ મુમતહીન હએ.—જુદાઇકી.

કલ્યાંન—ગઝલ—બયાં કરતો હમસે—તર્જ.

સમરવર—મએં તંગ આ ચુકા તુઝસે અએ ગુલબદન,
નહી શાયાં ઇસ શાહાકે ન્હે સુખન.—મએં.
ન્હે હએં સાહેબે આલમ અએ બેખબર,
કહાતે હએં ઇન રોજોં શાહેજમન.—મએં.

|| ન્હે ગઝલ જનાબ મોઅજ્જમા અલકાબ મીરજાં બેદીલ સાહેબ મલેકુશ્શોઅરાએ સલફે ફારસીકી હએ.

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—હો શાહે જમીં યા શહે આસમાં,
નહીં માનતી મએં કીસીકોભી હાં?—હો.
પીદરસા મેરે હએ સીનો સાલ ફેર,
કયું દુખ્તરસે આએ બ્યાહાને યહાં?—હો.

[નાદીમ હો કર સાહેબે આલમકા સર ઝુકનાં.]

ભએરવી ગઝલ—બુલ બુલે શએદાને પુછા.—તર્જ.

સાહેબ આલમ—

નાઉમીદ અજ દરગહત અએ શાહે ખુબાં મી રવમ,
આમદા બુદમ મન ઇંજા શાદો ગીરીયાં મી રવમ.—નાઉમીદ.
અએ બુતે કાફીર બદા મન કર્દાઅમ અજ તો વફા,
તાકએ જેતો બીનમ જફા અએ નાં મુસલમાં મી રવમ.—નાઉમીદ.
રહમે ન દારી સીનઅત ઇં આદતે દેરીનાઅત,
તંગ આમદા અજ કીનઅત મન સુએ ઇરાં મી રવમ.—નાઉમીદ.

[જાનાં સાહેબે આલમકા નાસીપાસ હો કર
ઔર મુલ્લાંકા જંગલીશાહ ઔર શા-
એરે શાઇરાંકી આમદ જીતાંના]

પાહાડી ઝીંઝોટી—અગર તુને દમે ઇન્કાર મારા.—તર્જ.

મુલ્લાં—ખુદા શાહકો હમેશાં શાદ રખ્ખે,
દમે માહશર તલક આબાદ રખ્ખે.—ખુદા.
અજબ આયા હએ એક ઓરભી નમુના,
પસન્દ ઉસકો કહીં જલ્લાદ રખ્ખે.—ખુદા.

[આના જંગલીશાહ ઔર શાએરે શાઇરાંકા.]

બીલાવલ—ગઝલ—આવો પીતમ આવો પીતમ—તર્જ

શાએરે શાએરાં—

શાએરે સદ શાએરાં હું. શાએરાને શાઇર હું,
રખ્ખતા અપને જીમેં ગુમાં હું, શાએરાને શાઇર હું.—શાએરે.
અફસહુલ ફુસાહા નામ મેરા, અબલગો બુલગા કાંમ મેરા,
શીરીં સુખન મએં જાદુ બયાં હું, શાએરાંને શાઇર હું.—શાએરે.
જંગલકે રહે શાહ જંગલી, મએં હું શાઇર વાહ જંગલી,
ઇન રોજોં સાહબાંને જમાં હું, શાએરાંને શાઇર હું.—શાએરે.

અબીયાત.

સમરવર—હુવા સબકો મોઆલુમ ખુદ અકલસે,
કે તુ શાએર હોગા ઉસી શકલસે.
તરાહકા મએં દેતા હું મીસરા તુઝે,
બતા મીસરએ સાની કહે કર મુઝે.

મુદસ.

તુઝકો અએ આહમક ન યું કરની હીમાકત ચાહીયે,
શાએરાંને શાએર-એહે હીમાકત કરનેકોભી કુચ્છ લીયાકત ચાહીયે.
જંગલીશાહ—શાએરાને શાએર અબતો તુઝકો ખલઅત ચાહીયે,
શાએરાંને શાએર-જંગલીશાહ સાહેબ, તુમ્હારી બસ ઇનાયત ચાહીયે.
મએંને તુમકો ઇશ્કે શહેજાદીમે જો લીખ દી ગઝલ.
ગાઇયે વોહો આપકે મતલબકા હએ પેહી મહલ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી—ગઝલ—કોઇ ઘડી ન વસ્લકી.—તર્જ.

જંગલીશાહ—

જેસા ચલાએગી તુ ચલુંગા તમાંમ રાત,
આંખોસે તેરે તલવે મલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
તેરે જગાએ જાગું મએં, તેરે સુલાએ સોઉં,
ખીજમતસે એક જરા ન ટલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
અએ શીઅનાર ન પ્યાર કરેગી જો તુ મુઝે,
મએં શમ્અકી તરાહસે જલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
ગઝબા જો તુઝકો નીન્દકા હોગા મેરે સનમ,
મએં નામે વસ્લ તકભી ન લુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
અએ ગુલ જો અપને લાએ મુઝે તુ નીકાહમેં,
ખુશ દીનકો ઓર ફુલા ફુલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
શાએરાંએ શાએરાંકી એહે લીખ્ખી હુવી ગઝલ,
ગાગા કે તેરે દીલકો મલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.

ખમાંચ—ગઝલ—આજ કાના મોહે લીનો.—તર્જ.

સમરવર—કર દે યહાંસે દુર દોનુકો અએ આહલેકાર તુ,
જંગલી એહે ગુસ્તાખકો પચાસ દુરરે માર તુ.—કરદે.
શાએરાને શાએરકોભી લાત મુક્કો ધોલ દે,
શાએરાંકી સીલામેં ખાલ ઉસકી લે ઉતાર તુ.—કરદે.

મુ સ દ્દ સ .

જંગલીશાહ—સજા દેતે હો મુઝકો ઇસ તૌરસે?
ન જાનાં મેરા મરતબા ગૌરસે.
લરજ જાએગે તુમ મેરે દૌરસે,
ન સમઝોકે કાંમ હએ કીસી ઔરસે,
ચડા લાઉંગા તુમપે જંગલકી ફૌજ,
કરૂં પસ્ત ઉસ્સે તુમ્હારા વ્હે ઔજ.

શાએરે શાએરાં-કહાતા હું મએં શાએરે શાએરાં,
તુ માહમુદ હએ ઔર મએં ફીરદોસી હાં?
તેરી હજોમેં ગર જો બોલું જબાં,
તો ફીરદોસીસાહી કરૂં મએં બયાં,
"પરસ્તારજાદા નીયાયદ બકાર,
અગરચે બુવદ જાદએ શહરયાર"
[લે જાનાં ચોબદારકા જંગલીશાહ ઔર
શાએરે શાએરાંકો ધકકે માર કર.]

બ એ ત.

સમરવર—તેરી ખાતીર કીતને શાહ મુઝસે હુવે બેટી ખફા,
દેખું અબ કૌન આતા હએ હોનેકો તેરા દીલરૂબા.
[મુલ્લાંકા શમશાદ ગવૈયેકે આમદકી ખબર
શાહકો દેના.]

જીલા—અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ—તર્જ.

મુલ્લાં—હુવા કહેતે કહેતે મુઝેભી કુલક,
કે શાહજાદીકે કૈસે હએં મુસ્તહક.—હુવા.
ગવૈયા હએ કયા ઉસકી બુન્યાદ કયા ?
વ્હો શહેજાદીસે બયાહે બાત હએ અદક.—હુવા.
[આનાં શમશાદકા તમ્બુરા લેકર.]

ખમાંચ—ઠુંમરી—દરસન બીન અંખીયાં.—તર્જ.

શમશાદ—હએ ઔરભી તો કોઈ ખરીદારોમે,
તેરી જુલ્ફોંકે વ્હોભી હએ મારોમે.—હએ.
તેરા બુલબુલે નાલાં અએ રશ્કે ગુલ,
પડા તડપે હએં ઔરભી ખારોમે.—હએ.
[બાદશાહકા પરેશાંન હોનાં, ગુલબદનકા
શમશાદકો ગવૈયેકે લીબાસમે દેખ કર
હએરાન હોનાં.]

ખમ્સા.

મુફલીસ—હોવે શાહજાદીકે જો યારોંમે,
યેહે સલીકાથા તાજદારોંમે ?
યેહે ગવૈયા હય જો નીસારોંમે,
તાકે મશહુર હો હજારોંમે,
હમભી હય પાંચવે સવારોંમે.

બરહન્સ—ઠુમરી—અએ દાદગર હય.—તર્જ.

ગુલબદન—મોહેની જાને હય મોહે પ્યારી,
સરસ સુરત યેહેતો વોહી હય પ્યારી.—મોહેની.
રાજ કુંવર થા જોહો યેહે હય ગવૈયા,
જાવત હય સુધ મારીરે.—યેહેતો.

બેહાગ—ગઝલ—હમારી મદરીયાં કૈસે સુની.—તર્જ.

સમરવર—
ક્યા અએ ગવૈયે શાહજાદીસે કરને આયા શાદી તુ,
મજનુ હય, યા આહમક હય, યા વાહશતકા હય આદી તુ ?—ક્યા.
કૈસે કૈસે શાહે જમાં યહાં આએ હયં યેહે કરકે ધ્યાં,
જોહોતો ઊઠા કર જીલ્લત ગએ ક્યા લેગા મુબારકબાદી તુ ?—ક્યા.

બરહન્સ—ગઝલ—આજકા યેહે દીન હય મુબારક.—તર્જ.

શમશાદ—કાસીદ કીસીકા આતા નહીં હય ઇતાબમેં,
બાંધી કમર હય મએંનેતો કારે સવાબમે.—કાસીદ.
બાગે ઇરમકે શાહાકા શમશાદ હય પીસર,
કાસીદ મએં બનકે આયા હું ઊસકા જનાબમે.—કાસીદ
ભેજી હય એક ખ્વાસ કે રકકાસ જોહોભી હય,
ઉસકા હુનરભી દેખા ન દેખા જો ખ્વાબમે.—કાસીદ.

[આનાં સુનુબરકા બધાવા કુલોંકા કરતે હુવે
ઔર નાચો ગાનેસે સબ મજલીસકો
દંગ બનાનાં.]

કલ્યાંન—ગઝલ—કુબ કર દોલમે મેરે.—તર્જ.

સુનુબર—

=મીલે ન દુર્દભી સાકીસે યા શરાબ મીલે,
મેરે સવાલકા કયા દેખીયે જવાબ મીલે.—મીલે.

શુગુફતા રૂહ હો ઉસકી મુઝે સવાબ મીલે,
દીલાગ ફાતેહા બુલબુલકા જો ગુલાબ મીલે.—મીલે.

અજલસે ઉસને દીયા હુએ જીસે જો જેબા થા,
ગુલોકો રંગોબુ સુમ્બુલકો પેચોતાબ મીલે.—મીલે.

ફલકકી ચાલ ન ચલ અએ મહે સીપહેરે જમાલ,
બહોતસે ખાકમે ઘર ખાનોમાં ખરાબ મીલે.—મીલે.

વ્હો રૂખકો દેખોતો હો હુસ્ને ખાલો ખત મોઆલુમ,
મુતાલેઆ કરો તો મતલબે કીતાબ મીલે.—મીલે.

બેહાગ—ગઝલ—આશકકી યાદ કયું ન કરે.—તર્જ.

ગુલબદન—

¶ બરસોંમેં મેરે યારકી લે કર ખબર આઇ,
મુદદતમેં તુ એ બાદે સબા રાહપર આઇ.—બરસોંમેં.

અલ માન્નતો લીલાહા હુવે વસ્લકે સામાંન,
લે શાદ હો દીલ મુદદતે હીજરાં બસર આઇ.—બરસોંમે.

યાર આતા હુએ,યાર આતા હુએ,દીલ કહે ચુકા મુઝસે,
યાં તુઝસે ખબર પેશતર એ નામાંબર આઇ.—બરસોંમે.

પુછો ન કોઇ મુઝસે કે કાસીદને કહા કયા,
કુચ્છ અપની ખબરભી ન રહી વ્હો ખબર આઇ.—બરસોંમેં.

દીખલાએ ખુદા ફેર ન તેરે રૂએ સીયાહકો,
કાફુર હો બસ એ શબે હીજરાં સહર આઇ.—બરસોંમેં.

= લા આલમ.

¶ ઇસ નીશાનકી ગજલેં જનાબ નવાબ રીન્દ સાહેબ શાએરે લખનવીકી સમઝના.

કાફી—હોરી—મોરી અંખીયન ફડક રહી—તર્જ.

સમરવર—

મુઝસે કહેતી હએ યું બરમલા, અચપલા, કાટું તેરા ગલા.—મુઝસે.
પસંન્દ ઇતને શાહોંકોતો કી ન તુને,
તેરા જી કીધર અબ ચલા.—અચપલા.
એક રન્ડી ઔર એક સાજીંન્દા પએગામ,
લાએ તેરા ગમ ટલા.—અચપલા.
ન રહેને ઠીકાં હએ, ન જાને મકાં હએ,
હુવી કયું દીવાંની ભલા.—અચપલા.

[સુનુબરકા અફસું કુંકના, મહેલકા ગાએબ હોના, ઔર સામને એક રોશન શેહેરકા નજર આંના.]

જીલા-પાહાડી-ઈંગ્રેજી તર્જ-મેહેર હમપર ઓ ગફ્ફાર-તર્જ.

સુનુબર—અહો શાહા હએ સુલતાન—હએ મુલ્કભી રીદવાંન,
લાસાની હએ ઇનસાન—તુ માંન યા મત માંન.—અહે.
અહો સબકા હએ સરતાજ—કોહકાફ તક હએ રાજ,
અહો કૌન હએ જો આજ—ઊસકો ન દેવે બાજ.—અહે.

[સુનુબરકી કરાંમતસે રોશન શેહેર દેખ કર સમરવરકા અપની બેટીકો રોશન શેહેરકે તરફ જાનેકો ઇજાજત દેના.]

સારંગ—ગઝલ—તુમ અપની ચશ્મ મસ્તકા.—તર્જ.

સમરવર—બસ આજહી સીધાર ન કર કલકી દેર તુ,
કાસીદકે સાથ જા ઇસે ખાલી ન ફેર તુ.—બસ.

આશક તેરા સમાપ મલક અર્જ પર મલીક,
આલમમે જો જબર હએ, સમઝ ઊસકા જેર તુ.—બસ.

અબ તેરે દર્દો ગમકી મુઝે ફીક્રહી નહીં,
ઘર ઊસકે હરએક એશસે હોવેગી સેર તુ.—બસ.

મજકુર તર્જ.

મુલ્લાં—શાહજાદી સાથ આપકે હમકોભી લીજીયે,
જાએ ખુશીકે સાથ રહે જમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

સોહબતકા શાબ્દ આપકી હમપરભી હો અસર,
હો કર ખુશી તો જાતે હો ગમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

જાતે હો તુમ ધરમમે જો ઝગડેકે વાસ્તે,
તો હમસે મુલ્લાં સાહેબ દમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

ઝં ઝોટી—ગઝલ—એક સબ્જ પરી—તર્જ.

ગુલબદન——રૂખસતકા અએ પીદર રહે હમારા સલાંમ લો,
મુલ્લાં———મુલ્લાંભી જાતા હએ રહે દુબારા સલાંમ લો.—રૂખસત.
સુનુબર———કરકે સલાંમ જાતી હું શાહજાદીકો મએં લે,
શામશાદ———શાહજાદેકે ખુસીર જહાંઆરા સલાંમ લો.—રૂખસત.
સમરવર———દુખ્તર મેરી તુ અબ્નો અમાંમે ગુજાર ઉમ્ર,
શામશાદ———હોતે હએં રાહી હમતો હમારા સલાંમ લો.—રૂખસત.

[સમરવરકા ગુલબદનકો સુનુબરકે હવાલે કરના, સબ આહલેકારોંકા શુક્ર જનાબે બારીમે બજા લાના.]

તમામ હુવા બાબ પહેલા.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

જંગલ.

[હુર શકલ શાએરીકા ફટે પુરાને લીબાસ મે દાખીલ હોનાં.]

બીલાવ—તરજીબંદ—અદાએં તેરી રહે જાદુભરી હએરે—તર્જ.

શાએરી—જીસે કહેતી હએ દુન્યાં શાએરી સારી,
જહાંમેં ફીરતી હએ ધન રોજોં મ્હો મારી.

કરે ઇસ દારમેં કૌન અબ મુઝે પ્યારી,
કે મેરે કદ્રદાનોકી હુવી ખ્વારી,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો કુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો કુલ રફતન્દ."
જ્હો શાઇર આજ કલ દુન્યાંમે હોતે હએં,
જો ઊસ્તાદોંકીભી ઇજ્જતકો ખોતે હએં.
ય્હે હીન્દી હાએ! કયા ગફલતમેં સોતે હએં,
સુખન જામીકા સુનકે હમતો રોતે હએં,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો કુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો કુલ રફતન્દ."
કીસીકે શેઅર પર રોનક જો પાતે હએં,
બડહાનેકે એવજ ઊસકો ઘટાતે હએં.
ય્હે આપ અપનેકો જબ નાહક બડાતે હએં,
તો આજીજ હોકે ય્હે હમભી સુનાતે હએં,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો કુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો કુલ રફતન્દ."
[આનાં શાએરે શાએરાંકા ઔર શાએરીકો મનાનાં].

કલ્યાંન—ગઝલ—લટકનસે હમ જાતે જંગપર—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

શાઇર, માહીર, આખીર, જાહીર, કયું ન હોવે નાંમ અપનાં,
શાએરાને શાએર રખ્ખે જબકે તખલ્લુસ આમ અપના.-શાઇર.
શાએરી તુમ હો બેગમ, ઔર મએભી દુન્યાંમે બેગમ,
દેખો દફતર, સબકે અબતર, કરતા હએ અબ કાંમ અપનાં.-શાઇર.
શાઇર મુઝસે નાદીમ હએ ઔર ફાજીલ મેરે ખાદીમ હએં,
શાઇર શાઇર શોર હુવા હએ સબમે સુબ્હો શાંમ અપનાં.-શાઇર.

પીલુ—ગઝલ—સભામેં બુલવાકે મુઝે—તર્જ.

શાએરી—કયા જેબ હમસે પાએગા ય્હે તુઝકો કયા હુવા,
બજમે જહાંમે તુતો ચીરાગ હએ બુઝા હુવા.—કયા.
ફીરઓન ભી ય્હે, કહેતા હએ મનસુર મએંહી હું,
સબકા કલાંમ દહેરમેં અન્તા અના હુવા.—કયા.
ખ્વાહાંને ખાર ખાર હએં, ખ્વાહાને ગુલ હએં ગુલ,
બાગે જહાંન વકફ અબ હરએકકા હુવા.—કયા.

જીલા-ખફુન્સ—ગઝલ.—હમે કીસ રંગકા તેરા.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

મએં ગુલજારે દુન્યામેં ગુલ હું કે ખાર હું,
બયાં કર ખીઝાં હું યા ફસ્લે બહાર હું.—મએં.
જહાંમે નહીં કોઇ શાએર હમે મુઝસા,
મએં શોઅરાકા સુલતાને આલી વીકાર હું.—મએં.
પડે જંગલમે શહે શએરોંકા જો આવે,
તો દેને શીકસ્ત ઉસકો મએં અબ સવાર હું.—મએં.

મજકુર તર્જ.

શાએરી—

તુ આપ અપનીહી મારે હમે લાફ હમસે,
યહાતા હમે ફેર કેસા ઇનસાફ હમસે.—તુ.
નહીં અગરકે હાલ હો કાએલ કાલ,
અએ સીફલે કયા તુ હોગા અશરાફ હમસે?—તુ.
તુ મુજરીમ જહાંમે મએં દુન્યાંમે રૈનક,
ગલીઝ હોગા તો હોગા કયા સાફ હમસે.—તુ.

જીલા-બરહુન્સ—ગઝલ.—ખબર લેરે મસીહા.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—હુવે હમેં હાએ! હમ બદનામ તુઝસે,
હમે કયા શાએરી થા કામ તુઝસે.—હુવે.
બ મુશકીલ તેરેસે હમને વફાકી,
જફાકા સહેલ હમે ઇનઆમ તુઝસે.—હુવે.
મીલેગા અબ ન તુઝસે તેરા કાફીર,
ગરજ કયા રૈનકે ઇસલામ તુઝસે.—હુવે.

મજકુર તર્જ.

શાએરી—જો હમ એસે ખાનદાની ન હોતે,
સીફાતી તુમમે ફેર જાતી ન હોતે.—જો હમ.
અએ જંગલી તુમમે ગર આ કર ન બસ્તે,
તો ફેર શહેરોંમે દેહાતી ન હોતે.—જો હમ.

[જાનાં શાએરીકા ઝીડક કર શાએરે શાએરાંકી.]

કાફી—હોરી.—રંગ ડારા મોહેકો તુને રંગારી.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં-નહીં શાએરી હોતી અએ રામ અફસોસ,
ફરેં જાકે હમ ઔર કોઈ કાંમ અફસોસ.-નહીં.
તલાશ અબ કરેં જાહેલીકો કહીંસે,
મેરી પહેલથી વ્હો દીલઆરામ અફસોસ.-નહીં.
શહે જંગલી હએ વ્હો જો જોહલાકા સુલતાં,
છુડાએગા અપના વ્હો ખુશ કામ અફસોસ.-નહીં.
[આના જંગલીશાહકા પરેશાંન હો કર.]

જીલા—બ્રહ્મ્સ-લાવની.—ગુલ ચમનમે બાગ્છુ.—તર્જ.

જંગલીશાહ—તુ અએ શાએરેકે શાઇર રબ હોશીયારી,
ગયા લેકે ગવૈયા મેરી દીલબર પ્યારી.
મએંને ગુલબદનકો દેખા જાતે જાતે,
થા સાથ ગવૈયા ઊસકે ગાતે જાતે.
ચલો ઢુંડે કહીં મીલ જાએ વ્હો આતે જાતે,
હોતી પહેલે ખબર તો ફૂન્દે લગાતે જાતે.
ઊઠો નીન્દસે કરો અબભી કુચ્છ બેદારી,
ગયા લેકે ગવૈયા મેરી દીલબર પ્યારી.—તુ.

મજકુર તર્જ.

શાએરે શાએરાં—મેરી શાએરીને મુઝસેભી મુંહ ફેરા,
તુમ જાહેલીસે હાથ મીલાદો મેરા.
હમને રબએ ખીયાલ હએં લાખોં ગાને બનાએ,
સબ તુરરે કલગીવાલોંકોભી હરાએ.
પર ન શાએરીકે ધ્યાંનમે મજમું આએ,
બસ જાહેલીકો લાયક હમને પાએ.
ચલો જાકે કરે માઅશુક પ અપની ઘેરા.-તુમ.
[જાનાં દોનુંકા.]

આખ દુસરા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

[હૈકુકે કીનારેપર ગુલબદનકે આગે ગાતે
હુવે દીખલાઈ દેના શમશાદકા.]

કલ્યાંન–કે.વાલી–ગઝલ.—આપકા મુખતાર હું—તર્જ.

શમશાદ—* * ચાહીયે [illegible] જીતના [illegible]હીયે,
[illegible] અગર ચાહુતો [illegible] [illegible]હીયે—ચાહીયે.

[illegible]નેકા તેરે [illegible] સમઝા થા [illegible],
બારે [illegible] [illegible] [illegible] ચાહીયે.—[illegible]હીયે.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?
મુંહ છુપાના [illegible] [illegible] [illegible]હીયે.–ચાહીયે.

ગરીબ [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible]ને [illegible] [illegible] [illegible]—ચાહીયે.

[illegible] તે [illegible] [illegible]રોંકા અસદ,
આપકે [illegible] તો દેખ. [illegible]હીયે.—ચાહીયે.

સા[illegible]—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].—ત[illegible].

ગુ[illegible]—

* [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] હૈ.
[illegible] મુઝ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] હૈ–ઓહો.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] તેરા [illegible]
તેરી [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]–ઓહો.

દીખાકે [illegible] [illegible] તમામ [illegible]
ન દે [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]તા હૈ.–ઓહો.

---

* * ઇસ નીશાંનકી ગઝલેં જનાબ મીરઝા નોશાહ અસદ, દુલ્હાખાંને "ગાલેબ" શાગેરે દેહલીકી સમઝનાં.

પીલાદે ઓકસે સાકી જો હમસે નફરત હએ,
પીયાલા ગર નહીં દેતા ન દે શરાબ તો દે.—ન્હો.

અસદ ખુશીસે મેરે હાથ પાંવ ફુલેંગે,
જો ન્હો કહેગા મેરે આજ પાંવ દાબતો દે.—ન્હો.

[સો જાનાં ગાને ગાતે ગુલબદનકા હોજકે
કીનારે પર]

મજકુર તર્જ.

શમશાદ—

¶ સાદાર એક બુતે ગુન્ચા-દહન મુઝકો દીયા,
મેરે અલ્લાહાને બેખાર ચમન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
બોસએ ખાલે પરી લુંગા પેહી હએ તાઅબીર,
ખ્વાબ મેં હુરને હએ મુશ્કે ખુતન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
ઔર અલ્લાહાસે કયા દૌલતે દુન્યાં માંગુ,
ન્હે અતા કમ હએ? બુતે સીમીબદન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
નૌનેહાલે ચમને હુસ્ન જીસે કહેતે હએં,
ઐસાહી યાર ન્હે અએ ચર્ખે કોહન મુઝકો દીયા.—સાદાર.

[સુનુબરકા હોજસે નીકલ આનાં]

ઝીન્ઝોટી—બએઠીથી મએં ફાક્રમે.—તર્જ.

સુનુબર—

જાકે અએ શમશાદ અપને મહલકો તુતો સંવાર,
દેખ હમારે જાદુસે કયા હોતા હએ ઇજહાર.—જાકે.
ઇસકે પીદરકો ભી બુલાતી હું મએં જા કર વાં,
આજ મીલેગી તુઝસે બેથક તેરી ન્હે દીલદાર.—જાકે.

[શમશાદકા જાના, સુનુબરકા ગાયબ હોનાં
હોજમે, રાહમે મુલ્લાંકા સુનુબરસે અ-
લગ હોનેકે સબબસે જાહેલીકા મુલ્લાંકો
સતાંના, મુલ્લાંકા ઘબરાતે હુવે આનાં.]

પીલુ--કાહુરવા—રો રો કર કયા હાલ ચમેલી.—તર્જ.

મુલ્લા—

બદસુરત જ્હો જાહેલી મુઝે દાંમમે લાને ચાહે હએ,
પડકે ગલે જ્હો રન્ડી મેરે કામમે આને ચાહે હએ.—બદસુરત.
મુલસેભી એસી ફાહબાકો ન કુબુલ્લુ મએં થુ થુ,
જી મેરા બસ શાએરી કે દાંમમેં જાને ચાહે હએ.—બદસુરત.

[સીઆહદ્ર જાહેલીકા દાખીલ હોનાં, ઔર
મુલ્લાંકો મનાનાં.]

પીલુ—કાહુરવા—બએઠરે જાની.—તર્જ.

જાહેલી—દેખરે પ્યારે દેખરે-જી તુઝપ નીસારે દેખરે.—દેખરે.
મુલ્લા—-ગૌલે બીયાબાં, દુર હો ઇસ આં,
જાહેલી—ગાલ હમારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-ડાલ ન જાલા, શૈતાંકી ખાલા,
જાહેલી—બાલ સંવારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-ડાયની આંખે, નહીં તુઝે તાકે,
જાહેલી—મેરે નજારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-તંગ કરેગી, જંગસે મરેગી,
જાહેલી—તેરે હએં મારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-જાહેલી બદ હએ, હમસે તુ રદ હએ,
જાહેલી—તેરે સહારે દેખરે.—જી.

બેહાગ—ગ઼જલ—મુઝે હાએ તકદીર લાઇ.—તર્જ.

મુલ્લા—મેરેસે અબસ દીલ લગાતી હએ તુ,
ન ફેરતુતા મુઝકો ખુશ આતી હએ તુ.—મેરેસે.
કસમ ખાકે કહેતા હું અએ ફાહેશા,
જરાભી નહીં મુઝકો ભાતી હએ તુ.—મેરેસે.

મજકુર તર્જ.

જાહેલી—નહીં ભાતે હએં હમ? નહીં તો નહીં,
હએ મેંદાંસે ખાલી જમીં તો નહીં?—નહીં.

નહીં તુઝસા કોઇ માહતા મુઝે,
નીગોડે તુ એસા હસીં ? નહી ?—નહીં.
ફીદા મુઝ પ હએ શાએરે શાએરાં,
તુ ઊસ્સા હએ જોહરા જબીં તો નહીં ?—નહીં.

[જાના જાહેલીકા મુલ્લાંકો ધકકા દે કર.]

બએત.

મુલ્લા—જુસ્તજુમે અબ મેરી માઅશુકકે જાતા હું મએં,
હર તરાહસે શાએરીકો હાથમે લાતા હું મએં.

[જાના મુલ્લાકા ઔર આના જાહેલીકો
લે કર શાએરે શાએરાંકા.]

કાલીંગડા—કાહુરવા—દેખો દેખો બગીચેમે.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

તુઝે તુઝે અએ જાની જીગરમે રખું,
મએં જીગરમે રખું, મએં નજરમે રખું.—તુઝે.
મએંને નીકાલા શાએરીકો તેરી ખાતીર જાન,
જાહેલી મએં તેરી કસમ હું તુઝપરહી કુરબાંન.—તુઝે.

મઝકુર તર્જ.

જાહેલી—

સાથ ચલે ગએ ઊસકે જીસને પકડા અપના હાથ,
બએલ નહીં હએં હમ જો કીસકે હાથમે દેં નાથ.—તુઝે.

શાએરે શાએરાં—

કર બયાં તુ દીલસે મુઝકો કરતી રહેગી પ્યાર,

જાહેલી—

ઊસ પર હોંગે સદકે હમ જો હોગા અપનાં યાર.—તુઝે.

શાએરે શાએરાં—

ખુબ તુને યેહ બાત કહીં હએ વાહરી મેરી જાંન,

જાહેલી—

દો દીન યાં ઔર દો દીન વાં હમ, એસે હએં મહેમાન.—તુઝે.

[શાએરે શાએરાંકા જાહેલીસે બગલગીર
હોના ઔર જંગલીશાહકા આંના.]

પાહાડી-ઝી-ઝોટી—ગઝલ—જૈસે ઈશ્કકા તીર.—તર્જ.

જંગલીશાહ—મજે આપ અપને ઊડાએગા તુ,
તો કયા ગુલબદનસે મીલાએગા તુ ?—મજે.
મીલુ અપની માઅશુકસે જો મએં,
ઈલાજ એસા કયા અબ બતાએગા તુ.—મજે.

મજકુર તર્જ.

શાએરે શાએરાં—અરે જંગલીશાહ તુમ સુનો મેરી બાત,
નહીં જાહેલીસી ઓસીમે સીફાત.-અરે.
યેહે એક બીબી બસ હએ તુમ્હે ઔર હમેં,
કયું ઘબરાતે હો ફેર ભલા નેક જાત ?-અરે.

[જંગલીશાહકા ગુલ... નજદીક સોઈ હુવી દેખનાં.]

મજકુર તર્જ.

જંગલીશાહ—યેહે સોઈ યહાં કૌન હએ દીલરૂબા,
અરે જલ્દ ઈસકો યહાંસે ઊઠા.—યેહે સોઈ.
વોહી ગુલબદન હએ મેરી જાનેજાં,
મએં જીસકે લીયે ગમમે હું મુબ્તેલા.—યેહે સોઈ.

[જંગલી ઔર શાએરે શાએરાંકા ગુલબદનકો ઊઠાને ચહાનાં, સુનુબરકા હોજસે નીકલ કર તાલી બજાનાં, દો દેવકા નમુદ હોના, સબકા ઘબરાનાં.]

કલ્યાંન.—કમાલ મેહેર.—તર્જ.

સુનુબર—અરે દેવો જલ્દ આવો તુમ,
ઈન સબકો બાંધ લાવો તુમ.
કુબ્જા જો ઈન પે પાવો તુમ,
મુઝકે ઘરમેં જાવો તુમ.

ઇનકો વહાં લે જાઓ તુમ,
ન ઔર કુચ્છભી આઓ તુમ.
મેરે હુઝૂર લાઓ તુમ,
ઇનઆમ તાકે પાઓ તુમ.

[સુનુબરકા ગાએબ હોનાં, દેવોંકા સબકો બાંધ કર લે જાનાં, ગુલબદનકા નીન્દમે બરરાનાં.]

ખ મ્સા.

ગુલબદન—અએ શમશાદ ઇતના તો કર તુ બયાં,
કબ આ...એ શાહજાદએ દોસ્તીનાં.

[ગુલબદનકા આંખે ખોલ કર ઘબરાનાં.]

અરે હએ! કોઈ નહીં હએ યહાં.
ગએયા દગા દે ગયા હએ કહાં!
ઇલાહી મેરા કૌન અબ હએ યહાં!

ગઝલ—...—તેરા સર્વસા કદ.—નર્ગ.

¶ મુઝે દેકે દીલ જાન ખોના પડા હએ,
ગરજ હાથ દોનુસે ધોના પડા હએ.—મુઝે.
સમઝતેથે હમ દીલ લગી દીલ લગાનાં,
સો અબ જાનકા હાએ રોના પડા હએ.—મુઝે.
મોહબ્બતમે રૂસવાસે રૂસવા હુવે હમ,
જમાનેસે મહજુબ હોના પડા હએ.—મુઝે.
રહે જુન્દા ફુરકતમે શરમીન્દગી હએ,
મુંહ અશ્કે નદામતસે ધોના પડા હએ.—મુઝે.
કરે ચલકે આબાદ અબ ગોર અએ દીન્દ,
બહોત દોનસે સુના જુદા કોના પડા હએ.—મુઝે.

[જારોજાર રોના ગુલબદનકા ઓર સુનુબરકે બુલાનેસે આના સીપાહીયોંકે હમરાહ સમરતાર શાહે જમાનકા, દોનોકા બગલગીર હોનાં.]

મ જ કુ ર ત ર્જ.

સમરવર—કયું રોતી હએ તુ જારોજાર અએ દીલઆરા,
સીતમ એસા કીસને હએ તુઝપે ગુજારા ?—કયું.
સુનુબર મુગ઼ન્ની મુઝે લાઇ હએ યહાં,
તેરા કરરોફ઼ર મેટી દીખલાને સારા.—કયું.

આ બી યા ત.

ગુલબદન—
હએ મુગ઼ન્ની જાદુગરની, ઔર ગવૈયા જાદુગર,
દોનુ મુઝકો છોડ કર જાતે રહે હએ અએ 'ીદર.
ઝુઠે થે, મક્કાર. થે, કાઝીબ થે, દોનુ પુર જફ઼ા,
જ્હો પરીથી ઔર થા જ્હો જીન ગુમ હુવે હમકો બનાં.

[સમરવરકા પરેશાંન હોનાં, સુનુબરકા
હૌજમેસે નીકલ આનાં.]

ભએરવી.—બીનતી હો મારી.—તર્જ.

સુનુબર—
કીયા તુઝપ કરમ, તુને સમઝા સીતમ,
કયું ખાતી હએ ગ઼મ, દેખ જાહો હ઼શમ.—કીયા.
કુચ્છ પડ઼તે હએં હમ, યહાં કરતે હએં દમ,
દેખ મુલ્કે ઇરમ, લે અપના સનમ.—કીયા.

[સુનુબરકા અફ઼સું ફુંકનાં, જંગલકા ગ઼ા-
એબ હોના, શમશાદકા શાહી લીબાસ
મે મહેલમેં બએઠે હુવે દીખલાઈ દેનાં
એક તખ઼્ત પર, ઔર ગુલબદનકો દેખ
કર બગ઼લગીર હોનાં.]

કલ્યાંન—ગ઼જલ.—દુલહન માગે સંવારન સારી.—તર્જ.

ગુલબદન—॥ ન હમ આતે હસ્તીમે મુલ્કે અદમસે,
તેરા શૌક઼ લે આયા હએ હમકો દમસે.—ન હમ.
તરો તાજા કી કીશ્તે ઊમ્મીદ અપની,
હુવે બાહરાવર ફ઼એજે અબ્રે કરમસે.—ન હમ.

મજકુર તર્જ.

શમશાદ—નહીં મીલતે ગર યાર આ કર તુમ હમસે,
તો દ દેતે જી અપના દુરીકે ગમસે.—નહીં.
પેહી બન્દેકી તો દુઆ થી હમેશાં,
ખુદાયા મીલા દે તુ મેરે સનમસે.—નહીં.

[દેવોંકા લે આના ગીરફતાર કીયે હુવે જાહેલી ઔર જંગલીશાહકો મઅ શાએરે શાએરાંકે.]

અબીયાત.

સુનુબર————ક્યું અએ મુજીપો અબ કરોગે ખતા?
જંગલી————હું તાબએ જો ચાહો જહો દીજે સજા.
સુનુબર——[દેવકો] ઇસેતો તુ દરીયામે જા કર ડુબા,

[દેવકા લે જાના જંગલીશાહકો ખીંચતે હુવે.]

શાએરે શાએરાં——અરે હાએ હાએ! ફેરતો મઅંબી મુવા.
સુનુબર-[શાએરે શાએરાંકો] તુ અએ જાહેલ જાહલી બદ સીફાત,
સજા પાતા હએ જાહલીકો દે હાત,
શાએરે શાએરાં-મુરાદ અપનીભી તો થી પેહી હુજુર,

[દોનોકા હાથસે હાથ મીલાનાં, મુલ્લાકા શાએરીકો લે આના.]

મુલ્લા——મએં લે આયા હું શાએરી રફકે હુર,
સમરવર——ખુશીમે તુ સાથ ઊમ્ર ઇસકે ગુજાર.
સુનુબર-[શમશાદસે] મુઝે હુકમ જાનેકા હએ ગુલઉજાર!
ગુલબદન—તુમ્હે સમઝેથે હમતો ઇનકે હબીબ!
સુનુબર——ભલા ઐસે લાએં કહાંસે નસીબ!
ગુલબદન——અએ શાહજાદે બ્યાહ ઇસ્સેભી મેરે સાથ,
શમશાદ——યો દેતા હું અપના મએ દોનુકો હાથ.

[શમશાદકા દોનોકો અપના દસ્તે મુબારક દેના.]

સમરવર—કીયા હક઼ને જૈસા તુમ્હે આજ શાદ,
કીયામત તલક યું રહો બામુરાદ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી.—લાદે લાદે સાંવરીયા.—તર્જ.

સબ—

રહો રહો હમેશાં શાદરે, રહો ઉમ્ર તલક તુમ આબાદ—રહો.
મુશતરીઓ માહ ગુલ વ સુનુબર, રશ્કે કમર શમશાદરે,
ફ઼જ઼લસે તેરે હમને ખુદાયા, પાઈ અપની મુરાદરે.—રહો.

બાહેર પડયા છે.

વીકટોરીઆ નાટક મંડલીના

હીંદુસતાની નાટકો.

ગુલબા સનોબર ચે કર્દ?

ઉર્ફ

ગુલને સનોબરસે કયા કીયા?

હીંદુસ્તાની નાટક ૪ બાબકા.

કીમત છે આના.

મઝહબે ઇશ્ક

ઉર્ફ

બકાવલીઓ તાજુલમુલ્ક

હીંદુસ્તાની નાટક ૩ બાબકા.

કીમત છે આના.

પાક અસમત નાઝનીન

ઉર્ફ

ઝર ખરીદ ખોરશેદ

કીમત છે આના.

જલદી છપાઈ બાહેર પડશે.

વીકટોરીઆ નાટક મંડલીના હીંદુસ્તાની ખેલો.

૧ રાજા ગોપીચંદ.	૩ [illegible]
૨ આલમગીર.	૪ [illegible]

પ્રગટ કરનાર—જેહાંગીર બેજનજી કરાણી,

નાં૦ ૧૮, પારસી બજાર સ્ટ્રીટ, કોટ, મુંબઈ.

છપાઈ બાહેર પડીયુંછે.

તુતી નામું

યાને

એક બોલતા પોપટે એક ઓરત આગલ બાવન રાત શુધી કીધેલી દીલપસંદ અને આનંદ આપનારી નજહીક પોનોસો વાતો.

અશલ ઊપરથી શુધરાવીને

છપાવી પ્રગટ કરનાર

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પરેસના માલેકો.

કીંમત સુંદર બાધણી સાથે રૂ ૨.

પોશટેજ આના ૨.

નીચે લખેલા ઠેકાંણા ઊપરથી મલશે.

કોટ—અલાયનસ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન ઇસટરીતમાં કરાફરડ લીલાંઊવાલા ઘેરમાં બાજે મારે.

,, —મી૦ જાંહાંગીર એજનજી કરાંની, પારશી બજાર નંબર ૧૮.

,, —મી૦ દોરાબજી માણેકજી શગાફ, કીંગ બરાખની પાસે.

,, —મી૦ શાપુરજી ફરામજી માદન, બજારગેટ,

ધોબીતલાવ—એરચશા કરાનીની બુક ડીપોમાંથી.

કાલબાદેવી—રામવાડી પાસે દામોદર ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીવાલાની દુકાનેથી મલસે.

વીકટોરીયા નાટક મંડલીના

ઉર્દુ ગાયણ યુકત નાટકો.

	રૂ.	આ
સીતમે હામાંન.............................	૦	૯
હુમાયુન નાસીર.............................	૦	૪
હીર રાંઝા.............................	૦	૪
બેનઝીર બદ્રેમુનીર.............................	૦	૪
પુરન ભગત	૦	૪
હાતમ બીન તએ તથા ભોલે મીયાં.............	૦	૮
ફીસાનએ અજાએબ.............................	૦	૮
જફાએ સીતમગરી તથા મીયાં પીસુ.............	૦	૬
ઇનસાફે માહમુદશાહ ગજનવી.............	૦	૮
જલસએ દીલપસંદ તથા ફરેબી મોહબ્બત........	૦	૪
સબ્ઝપુશ સુલમાન.............................	૦	૪
નુરૂદીન ઔર હુસ્નઅફરોજ.............................	૦	૨
ચમ્બેલી ગુલાબ.............................	૦	૨
જાદુએ અજલમ.............................	૦	૬
ખાકે મોહબ્બત.............................	૦	૬
સીતમે હામાંન —અજાએબે ઊલફત—હીર રાંઝા—બેનઝીર બદ્રેમુનીર અને પુરન ભગત એ પાંચ ખેલોના સાથે બાંધેલી ચોપડીનો.............	૧	૦
જફાએ સીતમગરી—હાતમ બીન તએ અને ફીસાનએ અજાએબ એ તરાગુડે ખેલોનો સાથે બાંધેલી ચોપડીનો.............	૧	૦
મીયાં પીસુ ઔર બીબી ખટમલ—નુરૂદદીન ઔર હુસ્નઅફરોજ—ચમેલી ગુલાબ—જલસએ દીલ પસંદ—ફરેબી મોહબ્બત અને ભોલે મીયાં એ બધાના સાથે બાંધેલી ચોપડીના.............	૦	૮

ઉરદુ હરફમાં છાપેલી.

સીતમે હામાન.............................	૦	૬
હુમાયુન નાસીર	૦	૪
બેનઝીર બદ્રેમુનીર.............................	૦	૪

ઠેકાંણું—બારગમાં; જેહાંગીર બેજનજી કરાંણી. નાં૦ ૧૮, પારસી બજાર સ્ટ્રી. તથા અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭, બરીન સ્ટ્રી. મુંબઈ.